

vendigt i saa Henseende at sætte særlige Bestemmelser i Loven. Ogsaa det kan der jo forhandles om i Udvalget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Vedligeholdelse af Slusen, der af Hensyn til Sejladsen paa Ribe bliver noget bekosteligere, end den vilde blive, hvis man slet ingen Hensyn tog dertil, tror jeg, det er vanskeligt at finde en Maalestok for, hvor meget dyrere Vedligeholdelsen bliver, naar man skal have en Sejlsluse, end hvis det kun var en ganske almindelig Sluse, som ikke kunde benyttes ved Sejlads. Om man skal gaa ind paa fra Statens Side at yde et Tilskud til Vedligeholdelsen af denne Sluse, fordi den er noget kostbarere at bygge — om den bliver kostbarere at holde vedlige, kan jeg ikke sige —, kan der jo forhandles om i Udvalget. I al Almindelighed tror jeg, man maa holde paa, at det er først og fremmest Hensynet til Beboerne, der gør Slusen nødvendig. Der kan allerede nu sejles til Ribe, og at lave en Sluse, som helt umuliggjorde Sejladsen, vilde være en Forandring i de bestaaende Forhold. Derfor maa det vist indrømmes, at en Mellevej her, hvor man ikke har taget Kammerslusen, men heller ikke en Sluse, der umuliggjorde Besejlingen, i Virkeligheden er det, der ligger nærmest ved Opretholdelsen af de bestaaende Forhold.

Jeg kan i den Henseende samtidig gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der ogsaa talte om, om man ikke skulde gaa til den meget kostbarere Kammersluse, at jeg tror, at det, der her foreslaas, i Virkeligheden er det, der opretholder de bestaaende Forhold saa nær, som det i det hele taget lader sig gøre, naar man skal gaa til at lave en Dæmning med de nødvendige Sluseanlæg. Hvis man allerede her fastslog, at man vilde bygge en Kammersluse, saa vilde man med det samme have slaaet fast, at det, der skal gøres for Ribe By, skal være Kanalisering og Uddybning af Ribe Aa. Men da dette er Genstand for Overvejelse af Ministeren for Handel og Søfart og derefter skal være Genstand for Forhandling mellem de to Ministerier, har jeg ikke anset det for rigtigt allerede her at slaa fast, at man, naar man vilde hjælpe paa Ribe Bys økonomiske Forhold, skulde gaa til Havnianlæg ved Ribe. Det er jo ikke saadan, at det er udelukket, at man siden kan bygge en Kammersluse eller ombygge, om man saa vil, den her foreslaaede Sejlsluse.

Det vil ganske vist koste en lille Smule mere, naar den siden skal udvides til at være en Kammersluse, men Forskellen er ikke saa stor, at det har afskrækket mig fra at tage det, som jeg synes ligger nærmest ved den nuværende Tilstand, dette, at der kan sejles ind til Ribe, ganske vist ikke paa ethvert som helst Tidspunkt, men forhaabentlig dog paa de fleste Tidspunkter.

Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (H. Rasmussen) henstillede, at man ogsaa tog under Overvejelse at sætte en Værdistigningskat i Forbindelse med dette Anlæg, saa skal jeg være villig til i Udvalget at drøfte dette Spørgsmaal. Men jeg vil dog meget henstille, at man ikke holder for stærkt paa, at vi skulde have en Værdistigningsafgift i Forbindelse med dette, saa meget mere som hvis man skulde have en Værdistigningsafgift, maatte det vel være paa den Maade, at det var Staten, der paatog sig alle med Anlægget forbundne Omkostninger og sagde: Saa tage vi en vis Part af eller maaske hele den Værdistigning, der fremkommer som Følge af Anlægget. Jeg vilde nødig, at Forslaget skulde strande paa Gennemførelsen af et Spørgsmaal, som ganske vist har sin Interesse, og ogsaa min Interesse, men som jeg dog mener ikke har saa stor Interesse, at man, da der nu er Udsigt til at faa Sagen løst paa tilfredsstillende Maade, skulde af Hensyn til den dog noget teoretiske Interesse, Værdistigningsspørgsmaalet har, udsætte Sagen for de Fører, som sikkert vilde være forbundne med, at der skulde knyttes en Værdistigningsafgift til Gennemførelsen af Loven.

Brorsen: Jeg har kun Grund til at være taknemmelig for de Udtalelser, der ere fremkomne fra de forskellige Talere, og ikke mindst for dem, som fremkom fra den højtærede Trafikminister overfor de Henstillinger, jeg gjorde om et Par Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Det var ikke noget Afslag, men den højtærede Minister udtalte, at det var af den Slags Ting, vi kunde forhandle om i Udvalget, og ved denne Udtalelse føler jeg mig tilfredsstillet, idet jeg tror, at det skal kunne lykkes mig at overbevise ikke alene den højtærede Trafikminister, men hele Udvalget om, at det i Virkeligheden vil være urigtigt og ubilligt at forlange mere af Beboerne, end der er Tale om i det Andragende, de indgav i 1905. Selv-